

[Attachment(s) from Tuong-Giang TN included below]

Một trong những bản tin tuyệt vời nhất của Mùa Quốc Hận năm nay!

Tường Giang.

**Những Bộ Quân Phục Rực Sáng Chính Nghĩa Niềm
Tin Đồng Đội Trong Đêm Đen Tháng Tư Buồn! Tình
“Huynh Đệ Chi Binh” Bất Diệt!**

Tháng 4/2014: Những Cựu Quân Nhân VNCH Mặc Quân Phục Tưởng Niệm Tướng Nguyễn Khoa Nam Ngay Tại Sài Gòn! Với Sự Hiện Diện Của Người Tù Thế Kỷ Nguyễn Hữu Cầu!

Lễ tưởng niệm trước di cốt Tướng Nguyễn Khoa Nam

Huỳnh Công Thuận - Chúng tôi những quân nhân QLVNCH của 40 năm trước cùng với thế hệ hậu duệ đã cùng nhau trân trọng làm lễ tưởng niệm trước di cốt Thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam người anh cả Tư lệnh Quân Đoàn IV, Quân khu 4, người đã tuân tiết ngày 1 tháng 5 sau khi lệnh bùng súng đầu hàng được ban ra vào trưa ngày 30/4/1975.

Là một quân nhân sống trong trại độc thân trong một đơn vị tại Cần Thơ. Tôi còn nhớ tới 30/4/75 Tướng Lê Văn Hưng (Tư lệnh phó) tự sát được gia đình đưa về quê an táng (nghe nói hình như là Bạc Liêu?). Sáng ngày 1 tháng 5 năm 1975, tôi có mặt trong đơn vị để chờ phía bên kia đến bàn giao theo lệnh cấp trên, sáng hôm đó Hạ sĩ nhất Từ Văn Khá, vào đơn vị cho biết khi đi ngang nghĩa trang quân đội Cần Thơ thấy đang an táng ai đó. Nghĩa trang quân đội Cần Thơ nằm trong con lộ 19, ngang xéo nhà Tướng Nguyễn Hữu Hạnh, đầu đường là đơn vị chung sự, khi đến nơi mới biết là Tướng Nguyễn Khoa Nam Tư lệnh Quân Đoàn vừa tuân tiết lúc sáng sớm ngày 1/5/1975.

Thời gian vật đổi sao dời, mãi đến gần đây nghe tin di cốt của Tướng Nguyễn Khoa Nam được gửi trong một ngôi chùa ở Sài Gòn, chúng tôi tìm đến thì thấy là đúng. Cuối cùng chúng tôi những người lính thất lạc hàng ngũ đã gặp được di cốt của người sau gần 40 năm bặt tin.

Phái đoàn tham dự Lễ tưởng niệm.

Nhân những ngày cuối tháng 4 năm nay, năm 2014, với sự cố gắng chúng tôi những cựu quân nhân QLVNCH đã thực hiện một buổi lễ tưởng niệm Tư Lệnh Nguyễn Khoa Nam trước di cốt của người tại Sài Gòn trong không khí trang nghiêm và thân tình. Anh em chúng tôi mặc sắc phục đại diện tất cả các binh chủng kể cả binh chủng nữ quân nhân...

Đặc biệt trong buổi tưởng niệm có sự góp mặt của “người tù thế kỷ” cựu Đại úy Nguyễn Hữu Cầu (SQ khóa 4/68 Thủ Đức) sau 37 năm tù đầy vừa mới được nhà cầm quyền CS trả tự do vào cuối tháng trước, tháng 3 năm 2014. Và đặc biệt có sự góp mặt của “Nhạc sĩ đường phố” Tạ Trí Hải với bản chiêu hồn tử sĩ...

Văn tế Tưởng niệm Tur lệnh Nguyễn Khoa Nam

Tưởng niệm Tur lệnh Nguyễn Khoa Nam (tháng 4/2014)

Kính thưa Tur lệnh,

Sau gần 40 năm kể từ ngày 30 tháng 4 năm 1975 khi lệnh buông súng đầu hàng được ban ra thì sáng hôm sau ngày 1 tháng 5, Tur lệnh đã giữ vững khí tiết “sinh vi tướng, tử vi thần” của một tướng quân, đã giữ trọn lời tuyên thệ của một quân nhân VNCH “Tổ Quốc – Danh Dự – Trách Nhiệm”. Tur lệnh đã theo gương người xưa, tướng nếu không giữ được thành thì tuân tiết theo thành. Tur lệnh đã chọn một cái chết hào hùng chứ không chịu đầu hàng nhục nhã.

Vâng “Anh hùng tử, chứ khí hùng nào tử”.

Hôm nay, sau gần 40 năm thất lạc, anh em quân nhân chúng tôi từ khắp nơi gồm các quân binh chủng cùng với thế hệ hậu duệ và một số dân, cán, chính đến đây kính cẩn nghiêng mình dâng hương trước linh cốt để tưởng nhớ Tur lệnh, người anh cả của quân đoàn 4 - quân khu 4. Chúng tôi luôn nhớ mãi tấm gương tur lệnh đã sống một cuộc sống giản dị, không vợ con, không xa hoa phú phiếm, không vật chất cao sang. Tur lệnh còn là một Phật tử ăn chay, niệm Phật. Chúng tôi nhớ mãi Tur lệnh là một người trầm lặng, ít nói, sống nội tâm, thường xuyên nghiên ngẫm kinh Phật và sách Thánh hiền, một đời sống phúc hậu và đạo đức lấy Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín làm đầu. Trong quân đội, Tur lệnh là một vị tướng mẫu mực, một cấp chỉ huy tài ba lỗi lạc nhưng vô cùng khiêm tốn, Tur lệnh thương yêu tất cả quân lính lẫn thường dân cho nên đã được tất cả binh sĩ dưới quyền cũng như đồng bào vô cùng kính mến.

Hôm nay tại đây, chúng tôi xin kính cẩn cúi đầu trước linh cốt Tur lệnh, khẩn nguyện cầu mong Tur Lệnh “sống hiển hách, thác linh thiêng” xin về đây chứng giám phù hộ cho non sông gấm vóc tổ quốc Việt Nam tự do thân yêu của chúng ta sớm được sống trong một xã hội tôn trọng đầy đủ quyền con người.

Mong rằng các thế hệ mai sau sẽ không bao giờ còn phải sống dưới bất kỳ hình thức áp bức bóc lột công phi lý nào.

Sài Gòn, những ngày cuối tháng 4 năm 2014.

Huyệng Công Thuận

Tưởng niệm Tur lệnh Nguyễn Khoa Nam (tháng 4/2014)

Kính thưa Tur lệnh,

Sau gần 40 năm kể từ ngày 30 tháng 4 năm 1975 khi lệnh buông súng đầu hàng được ban ra thì sáng hôm sau ngày 1 tháng 5, Tur lệnh đã giữ vững khí tiết “sinh vi tướng, tử vi thần” của một tướng quân, đã giữ trọn lời tuyên thệ của một quân nhân VNCH “Tổ Quốc -- Danh Dự -- Trách Nhiệm”. Tur lệnh đã theo gương người xưa, tướng nếu không giữ được thành thì tuân tiết theo thành. Tur lệnh đã chọn một cái chết hào hùng chứ không chịu đầu hàng nhục nhã.

Vâng «Anh hùng tử, chứ khí hùng nào tử».

Hôm nay, sau gần 40 năm thất lạc, anh em quân nhân chúng tôi từ khắp nơi gồm các quân binh chủng cùng với thể hệ hậu duệ và một số dân, cán, chính đến đây kính cẩn nghiêng mình dâng hương trước linh cốt để tưởng nhớ Tư lệnh, người anh cả của quân đoàn 4 - quân khu 4. Chúng tôi luôn nhớ mãi tấm gương tư lệnh đã sống một cuộc sống giản dị, không vợ con, không xa hoa phù phiếm, không vật chất cao sang. Tư lệnh còn là một Phật tử ăn chay, niệm Phật. Chúng tôi nhớ mãi Tư lệnh là một người trầm lặng, ít nói, sống nội tâm, thường xuyên nghiền ngẫm kinh Phật và sách Thánh hiền, một đời sống phúc hậu và đạo đức lấy Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín làm đầu. Trong quân đội, Tư lệnh là một vị tướng mẫu mực, một cấp chỉ huy tài ba lỗi lạc nhưng vô cùng khiêm tốn, Tư lệnh thương yêu tất cả quân lính lần thường dân cho nên đã được tất cả binh sĩ dưới quyền cũng như đồng bào vô cùng kính mến.

Hôm nay tại đây, chúng tôi xin kính cẩn cúi đầu trước linh cốt Tư lệnh, khẩn nguyện cầu mong Tư Lệnh «sống hiền hách, thác linh thiêng» xin về đây chúng giám phù hộ cho non sông gấm vóc tổ quốc Việt Nam tự do thân yêu của chúng ta sớm được sống trong một xã hội tôn trọng đầy đủ quyền con người.

Mong rằng các thế hệ mai sau sẽ không bao giờ còn phải sống dưới bất kỳ hình thức áp bức bất công phi lý nào.

Sài Gòn, những ngày cuối tháng 4 năm 2014.

HUỲNH CÔNG THUẬN

* Tin mới:

Ngày 22/4/2014 “người tù thế kỷ” cho biết cách đây mấy ngày có hai sĩ quan công an cấp tá cùng với một người thường phục bất ngờ đến gặp nói là thăm viếng, nhưng lại dò hỏi ông chụp những hình này ở đâu, với ai, sau 37 năm ngồi tù đầu óc ông hơi lỉnh lỉnh nên không nhớ được các chi tiết địa danh. Ông Cầu có hỏi:

- Bộ cấm chụp hình mặc đồ quân đội cũ hả? Tui mới ở tù ra chưa không biết có gì mấy chú chỉ dạy thêm, để rảnh tui mua sách luật về tìm hiểu.

- Ô! Không, luật không cấm nhưng chúng tôi sợ ông bị họ lợi dụng, ông có biết không, những hình này đưa ra nước ngoài được trả 3000 đô – 5000 đô lận đó.

- Ô! Vậy tốt quá, tui bị mười một thứ bệnh con cháu tui đang lo không tiền trị bệnh đây, vậy sẽ có được một ít tiền trị bệnh rồi...

Sáng 24/4/2014 lại có 2 cán bộ từ tỉnh Kiên Giang lên Sài Gòn đến nhà gặp ông Cầu (đi cùng với Trung tá công an phường) họ nói là theo lệnh lãnh đạo tỉnh Kiên Giang đến viếng thăm ông... nói vòng vo một lúc họ khuyên ông không nên chụp hình mặc đồ lính cũ vì sợ ông bị lợi dụng, họ còn hình này đưa ra nước ngoài được trả 9.000 đô – 10.000 đô !

Trời, tăng giá nhanh thật, tuần trước 3000 đô – 5000 đô, mới mấy ngày lên giá 9.000 đô – 10.000 đô rồi!

Dạ

Ngày Tri ân thương phế binh: “Chúng tôi không bị bỏ quên”

ĐĂNG NGÀY: 28.04.2014 , MỤC: - TIN NỔI BẬT, TIN VIỆT NAM

VRNs (28.4.2014) – Sài Gòn - Vào lúc 8 giờ, ngày 28.04.2014, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và Tu viện DCCT Sài Gòn (38 Kỳ Đồng, Quận 3 – Sài Gòn) đã tổ chức ngày “Tri Ân Quý Thương Phế Binh Việt Nam Cộng Hòa” cho khoảng 440 (danh sách chính thức 421) thương phế binh (TPB) VNCH.

Ngoài hơn 400 thương phế binh, buổi tri ân còn có sự hiện diện của cha Giám tỉnh Vinh Sơn Phạm Trung Thành, cha Giuse Hồ Đắc Tâm, Bề trên và Chánh xứ Gx. Đức Mẹ HCG Sài Gòn, Quý vị Chức sắc trong Hội đồng liên tôn, người tù thế kỷ Nguyễn Hữu Cầu và những người yêu mến Công lý và Hòa bình...

Khai mạc ngày tri ân, cha Giám tỉnh Vinh Sơn Phạm Trung Thành chia sẻ: “Quý TPB đã lớn lên trong chiến tranh và bị mất mát rất nhiều trong thời chiến. Những người bạn của tôi đã nằm xuống hoặc có những người bạn cũng khuyết tật như các anh. Gần 40 năm qua không phải chúng ta quên nhau nhưng hoàn cảnh đã không cho chúng ta có thể được gặp nhau. Người ta bảo rằng, tuổi chúng mình hay nghĩ về quá khứ, điều này không sai. Tất cả những gì của quá khứ, tuổi trẻ, đau thương, mất mát luôn ở mãi trong tâm hồn và trong cuộc đời mỗi người. Nhưng ngày hôm nay, Giáo hội Công giáo mừng ngày Đại lễ Chúa Phục Sinh, Chúa Giêsu đã đi qua đau khổ và cái chết, và Chúa đã phục sinh. Nơi thân xác Phục sinh của Chúa vẫn còn đó những dấu đinh, những vết hằn của đau khổ nhưng Ngài đã Phục sinh và mang niềm vui, niềm hạnh phúc và sự sống vĩnh cửu đến cho nhân loại. Chúng tôi tổ chức ngày Đại lễ Phục sinh này như muốn chuyển đến các anh sứ điệp ấy. Chúng ta không thể xóa những ký ức của mình, nhưng hôm nay chúng ta gặp nhau trong niềm vui, hạnh phúc và bình an.”

Nhiều ông thương phế binh có mặt từ rất sớm

Tình nguyện viên giúp đỡ quý ông từ khu vực để xe vào trong sân tham dự Ngày tri ân

Khu vực sân Hiệp nhất, quý ông ngồi uống nước, trao đổi với nhau về kỷ niệm xưa

Cha Vinh sơn Phạm Trung Thành chia sẻ với quý ông thương phế binh

Trong suốt 40 năm qua, quý TPB VNCH đã sống trong sự đau khổ và trong sự lãng quên, dĩ nhiên không phải tất cả mọi người nhưng một ít nào đó trong xã hội đã lãng quên họ. Dù bối cảnh xã hội này thế nào đi chăng nữa, thì tự đáy lòng họ rất tự hào là quân lực VNCH. Ông Tâm xúc động: “Tôi là TBP VNCH. Ba mươi mấy năm chúng tôi sống bên lề xã hội, nay được Dòng Chúa Cứu Thế và các ân nhân giúp cho chúng tôi hội tụ được gặp gỡ nhau. Tôi rất cảm động vì không ai nhớ chúng tôi mà quý vị lại nhớ đến chúng tôi, [vì thế] chúng tôi không bị bỏ quên. Tôi mong nhà nước đừng phân biệt [đối xử chúng tôi] và hãy nhớ rằng chúng tôi đã hy sinh một phần thân thể cho đất nước này. Tôi tự hào là một người lính VNCH.”

Suốt hơn 40 năm, Quý TPB sống trong sự què cụt, đui mù... nhưng họ vẫn vươn lên, để tiếp tục sống, không phải sống trong những ngày tháng dài đằng đẵng vô nghĩa nhưng họ đã xây dựng cho chính bản thân, cho gia đình họ trong những công việc hằng ngày như bán vé số, chạy xe ôm... để tìm kiếm mưu sinh. Một ý chí, một nghị lực sống trong một xã hội tưởng chừng như bị bỏ quên.

Điều này làm cho ông JB Nguyễn Hữu Cầu, người tù thế kỷ nhận định rằng, những ngày tháng ông sống trong tù không đáng gì so với những ngày tháng bạn bè ông, Quý TPB què cụt ấy đã bươn trải ngoài xã hội và ông khẳng định, họ không ăn bám xã hội. Ông JB Nguyễn Hữu Cầu nghẹn ngào nói: “Tôi ở tù 32 năm và 5 năm cải tạo. Sự nhục nhằn khốn khổ của tôi đôi khi tôi thấy nó lớn lao lắm. Bạn bè của tôi đã mất một phần thân thể hoặc vĩnh viễn thì ba mươi mấy năm tù của tôi mà thân xác tôi còn lằn lặn, thì so với mấy anh tôi là đàn thấp, đàn dưới vì những sự hy sinh của các anh. Chúng ta phải gạt bỏ tất cả để đến với nhau. Và chúng ta là những người còn sống ở hai phía phải kính phục những người TPB bất kể Miền Bắc hay Miền Nam vì họ đã bỏ thân xác vì đất nước này, nên chúng ta không được phân biệt đó là lính cộng sản hay lính quốc gia gì hết. Những người bạn của tôi bị cụt chân hay cụt tay không có ăn bám xã hội và đã đi bán từng tờ vé số, không tham ô tham nhũng... Dù cụt chân cụt tay nhưng những người bạn TPB của tôi vẫn ngẩng mặt nhìn trời vì tin có Đấng thiêng liêng phù hộ cho họ nên họ vững chắc [để] sống.”

Dù Quý TPB bị què cụt về thân xác nhưng các ông vẫn bước đi những bước chân hết sức vững chãi. Giọng nói của các ông vẫn đõng dạc và sang sảng khi cha Antôn Lê Ngọc Thanh mời từng người giới thiệu về tên, số quân, số KBC, binh chủng, trận đánh bị thương ngày tháng năm... Những chất giọng đầy cương quyết ấy khẳng định họ đã theo đuổi một lý tưởng đẹp phục vụ cho Tổ quốc, cho nhân dân.

Ngài Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân, thuộc đạo Cao Đài chân truyền tòa thánh Tây Ninh nhấn mạnh đến công lao hy sinh của Quý TPB VNCH. Ngài Chánh trị sự Kim Lân nói: “Sự hy sinh của quý ông TPB không bao giờ quên lãng trong quá khứ. Sự hy sinh này sẽ còn tồn tại mãi với thời gian. Vì đó là sự hy sinh chánh nghĩa [được] đặt trên nền tảng nhân bản, công lý và tinh thần cao thượng. Sự hy sinh của quý ông cho đất nước, cho dân tộc sẽ được lịch sử tôn vinh, vinh danh và sẽ đặt trong một vị trí xứng đáng trong lòng dân tộc VN.”

Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa tiếp lời: “Lịch sử dựng nước và giữ nước của dân tộc ta đã mấy ngàn năm. Dầu ở chế độ nào chúng ta cũng phát huy truyền thống uống nước nhớ nguồn vì đã thấm nhuần trong truyền thống đạo đức của dân tộc, và biết quý trọng bậc đàn anh, chú bác đã hy sinh một phần xương máu để gìn giữ đất nước cho dân tộc, cho Tổ Quốc.”

Trong tâm tình đó, ông Vũ Văn Phi từ Lâm Đồng vào Sài Gòn tham dự ngày Tri ân Quý TPB, ước ao: “Sau 39 năm, tôi ước ao nhà nước đừng chia rẽ lính VNCH và bộ đội vì chúng ta là công dân VN.”

Cha Giuse Hồ Đắc Tâm, Bề trên và Chánh xứ Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp bộc bạch: “Chúng tôi tổ chức [buổi kỷ niệm này] làm cho nhiều người không thích. Họ chính trị hóa việc bác ái, lòng chia sẻ này nhưng chúng tôi không ngại và không sợ bị hiểu lầm, vì tôn chỉ của Dòng Chúa Cứu Thế là loan báo Tin mừng cho người nghèo, người bị bỏ rơi và loại trừ. Chúng tôi nghĩ, Quý TPB là những người đã bị bỏ rơi và bị loại trừ trong suốt gần 40 năm qua, bị bỏ rơi về mọi phương diện nên chúng tôi có bổn phận loan báo Tin Mừng, đem niềm vui, niềm an ủi đến cho quý TPB. Chúng tôi chỉ có tấm lòng, còn việc đóng góp của những người có lòng hảo tâm quan tâm đến số phận của quý TPB.”

Cha Giuse Hồ Đắc Tâm, Bề trên Tu viện, kiêm chánh xứ GX. Đức Mẹ HCG Sài Gòn ngồi cùng với một số chức sắc tôn giáo bạn

**Một cộng tác viên đeo huy hiệu với dòng chữ
“Tri ân quý ông thương phế binh 2014” cho một thương phế binh**

Nhóm “Giêsu yêu bạn” góp vui tiết mục văn nghệ

Trước khi tổ chức ngày kỷ niệm này, BTC rất lo lắng cho phần quà của mỗi người, những người đi xa sẽ hỗ trợ, cách tiếp đón ra sao...

Cha Giuse Đình Hữu Thoại, Chánh văn phòng Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế VN, và là thành viên Ban tổ chức cho hay:

“Kinh nghiệm năm ngoái, BTC đón nhận hơn 100 TPB nên năm nay ước chừng con số tiếp nhận sẽ khoảng hơn 200. Nhưng chỉ trong vòng ghi danh từ ngày 15 – 22 - 2014 thì con số bất ngờ lên đến 421 vị TPB. Chúng tôi khá lúng túng trong vấn đề kinh phí dự trù nên chúng tôi tiếp tục kêu gọi từ nguồn đóng góp hảo tâm của tất cả anh chị em sống ở VN và ở Hải ngoại. Chỉ một vài ngày sau, không ngờ sự quảng đại của quý vị ân nhân đã đáp ứng [được kinh phí] cho vấn đề tổ chức. Có thể nói ngày hôm nay, ngoài 422 vị ghi danh chính thức, còn có thêm 10 vị đến sau ghi danh chậm, do đó tổng cộng khoảng 432 vị. Mỗi quý thương phế binh có phần quà trị giá 1.000.000 VNĐ, những vị ở quá xa BTC sẽ hỗ trợ thêm một phần chi phí di chuyển. Tạ ơn Chúa.”

Cha Giám tỉnh thốt lên: “Điều kỳ diệu đó do Chúa và Đức Mẹ phù hộ và lo lắng cho chúng tôi. Chúng tôi chỉ biết cộng tác với ơn của Chúa. Chính Chúa đã dùng chúng tôi, để trao ban những món quà của Chúa cho anh em.”

Về khâu tiếp tân có hơn 60 các anh chị từ các Hội đoàn trong Giáo hội cũng như xã hội đảm nhiệm. Thời tiết ở Sài Gòn rất oi bức nhưng các anh chị rất quảng đại đã đến từ sớm để phục vụ mặc cho những giọt mồ hôi nhễ nhại trên khuôn mặt. Mọi người trong ban tiếp tân không phải là những người chuyên nghiệp nhưng họ đã làm rất tốt và nhiệt tình. Tất cả mọi người trong BTC đã đón tiếp Quý TPB trong bầu khí trân quý, kính trọng và trong tình yêu thương nên họ rất bình an và vui tươi... cho dù họ di chuyển đi lại rất khó khăn.

Niềm vui mừng ấy được Ông Lê Bửng bày tỏ: “Sau thời gian bị thương ở chiến trường ở Quảng trị năm 1972, đến năm 1975 đất nước xảy ra biến cố và cho đến ngày hôm nay đã 39 năm, nhưng đến hôm nay, tại Dòng Chúa Cứu Thế, anh em chúng tôi mới được nhắc đến và được thương yêu. Ngày hôm nay, tôi xin nhận nơi đây một sự kiêu hãnh và vinh dự trong buổi tri ân này.”

Chúng tôi quan sát thấy, nhiều Quý TPB hơn hờ vui mừng vì họ nhận ra cùng đơn vị với nhau, ngồi cùng nhau và hàn huyên.

Trong phần giao lưu văn nghệ, các anh chị trong ban tiếp tân đã góp vui những bài hát như Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ, Việt Nam! Việt Nam!... Đặc biệt ông JB Nguyễn Hữu Cầu tặng cho Quý TPB bài hát “Bỏ quên thân xác” do ông sáng tác từ trong nhà tù khi nghĩ về Quý TPB VNCH.

Trước khi kết thúc ngày tri ân, BTC tiếp đón 2 nhân viên của Văn phòng Caritas Tổng Giáo phận Sài Gòn, và họ cho biết, Văn phòng có nhã ý hỗ trợ ráp chân giả miễn phí cho Quý ông TPB nào có nhu cầu.

Kết thúc ngày tri ân, cha Antôn Lê Ngọc Thanh đánh giá: “Mọi sự tốt sự rất tốt đẹp. Cám ơn Chúa vì sự quảng đại của Thiên Chúa lớn hơn sự lo lắng của con người. Những đóng góp của quý vị ân nhân ở xa cũng như ở trong đất nước VN đã làm cho buổi gặp mặt được thành công mỹ mãn. Mọi người rất vui. Điều chúng tôi ghi nhận được trong buổi này, thứ nhất, chính là Quý TPB được gần nhau hơn và, họ nhận ra họ được yêu thương và không bị bỏ rơi. Họ rất xúc động và muốn điều này được tiếp tục.

Cha Chánh xứ Hồ Đắc Tâm đã hứa nếu không có gì trục trặc thì giờ này năm sau sẽ tiếp tục tổ chức. Thứ hai, hơn 60 anh chị em trẻ như No-U, Văn phòng Công lý và Hòa bình, Giêsu yêu bạn... rất nhiệt tình, mỗi người một việc để công việc được trọn vẹn. Điều thứ ba, chúng tôi nhận thấy sự đóng góp của người Việt trong nước cũng khá, tuy chưa được một nửa của chương trình nhưng điều này cho thấy người Việt ở trong nước đã bắt đầu quan tâm tích cực đến các vấn đề xã hội. Và như cha Hồ Đắc Tâm nói, đây là một hoạt động nhắm đến người nghèo bị bỏ rơi hơn trong suốt gần 40 năm qua. Bây giờ chúng ta làm công việc này, còn ai ghép chúng ta làm chính trị chính em thì đó là chuyện của họ.”

Ông Hoàng Văn Phong cám ơn: “Đây là dịp anh em lính VNCH chúng tôi có dịp quy tụ lại với nhau. Chúng tôi chân thành cảm ơn Quý cha DCCT và các mạnh thường quân đã cho chúng tôi buổi giao lưu rất là ý nghĩa này. Trong cuộc chiến nào cũng có thương tật dù là lính VNCH hay lính Cộng sản trong một thời cuộc bị chia đôi đất nước. Mong muốn chính quyền này đừng phân biệt [đối xử] chúng tôi bởi vì chúng ta là người VN.”

Được biết, có một vài trường hợp không phải là TPB nhưng họ đến ban tiếp tân để tìm cách bắt lỗi, họ muốn được vào tham dự, nhưng ban tiếp tân rất nghiêm minh và ôn hòa giải thích để từ chối sự hiện diện của họ.

Một thời binh lửa, một thời tan tác nhưng hôm nay quý TPB được gặp lại nhau trong niềm vui, trong sự an ủi. “Huynh đệ chi binh” những người lính xem nhau như anh em ruột thịt lại được gặp nhau. Một bữa cơm trưa, một món quà... không là gì cả, nhưng món quà lớn nhất mà quý TPB mong mỗi nhận được chính là sự trân trọng và sự bình an từ xã hội nơi mọi người.

Cha Antôn Lê Ngọc Thanh, người dẫn chương trình trong buổi Tri ân

Quý ông thương phế binh dùng cơm trưa với nhau

Các chức sắc tôn giáo đại diện trao cho mỗi ông thương phế binh một phần quà là 1 triệu đồng

**và một cuốn sách nhỏ nói về Quyền con người
Anna Huyền Trang   Hình, Đức Hiệp VRNs**

HỨA VỚI TAO

Trải qua một cuộc đổi đời,
Mấy ai còn giữ được lời thề xưa.

HỨA VỚI TAO

Thằng bạn vàng nỗi khổ của tao ơi,
Đã mấy chục năm trời chưa gặp lại,
Kể từ buổi hai thằng cùng xuống bãi,
Mày thoát đi, tao thất bại quay về.

Tao mừng vui, dù đói rách ê chề,
Đoán mày chưa quên câu thề năm trước,
Vì thiên hạ về ăn chơi lũ lượt,
Chưa thấy mày theo bước họ lon ton.

Nhưng mưa lâu đá núi cũng phải mòn,
Sợ mai mốt mày không còn như cũ,
Nên tao muốn gọi đôi lời nhắn nhủ,
Tạm gọi là để thủ thỉ cùng nhau.

Không cần mày gửi tiền bạc cho tao,
Chung quanh khổ làm sao tao vui sướng.
Cần mày hứa đừng phụ lòng tin tưởng
Của toàn dân đang vất vưởng trông chờ.

Hứa với tao mày sẽ chẳng bao giờ,
Nói đuôi những kẻ trở cò theo giặc.

Và đừng để lợi danh làm tối mắt,
Mà thay lòng trở mặt với tổ tiên.

Hứa với tao đừng tính chuyện đem tiền,
Về làm chủ rồi ăn trên ngồi trước,
Trong khi đó, kẻ làm công xuôi ngược,
Hiếm khi nào kiếm được bữa cơm no.

Hứa với tao, dù cửa rộng nhà to,
Đừng bày đặt dở trò làm "từ thiện",
Mà thực tế chỉ tạo thêm phương tiện,
Cho bạo quyền vĩnh viễn ở trên ngôi.

Hứa với tao đừng tính chuyện ăn chơi,
Trên thân xác những người con đất Việt.
Hãy nghĩ đến những đảng cay oan nghiệt,
Quanh dân ta đã siết chặt bao đời.

Hứa với tao dù vật đổi sao dời,
Phải luôn nhớ mày là người tị nạn,
Không chấp nhận lũ bạo tàn Cộng sản,
Nên xuống thuyền liễu mạng bỏ ra đi.

Hứa với tao mày sẽ chỉ "vinh quy",
Khi lũ giặc man di không còn nữa,
Khi dân chúng có tự do chọn lựa,
Khi nhân quyền về lại giữa giang san.

Hứa với tao mỗi độ Tháng Tư sang,
Hãy đứng dưới lá Cờ Vàng khẩn nguyện,

Hãy nhớ đến những người cùng chiến tuyến,
Và những ai vượt biển đã không còn.

Hứa với tao mà y sẽ nhắc cháu con,
Luôn nghĩ đến dải non sông nước Việt
Đang dần mất vào trong tay lũ Chệt,
Và dân mình đang xiết nỗi lầm than.

Hứa với tao đừng nghe lũ Việt gian,
Sáng "hòa hợp", chiều oang oang "hòa giải",
Vì mỗi bận chúng lu loa lái nhải,
Là chúng đang tính kế hại đồng bào.

Hứa với tao, mà y hãy hứa với tao,
Dù thời cuộc có thế nào đi nữa,
Vẫn giữ hoài ngọn lửa,
Mai sau về thắp giữa non sông.

Mày hứa đi để tao được yên lòng,
Ngày ngày bán vé số rong kiếm sống,
Nhưng ít nhất còn tí ti hy vọng,
Chế độ này sẽ chóng bị dẹp tan.

Tao tin mình sẽ không mất giang san,
Nếu may mắn toàn dân Nam hết sợ,
Và đầu đó vẫn có người trần trở,
Vẫn như mày luôn nhớ đến quê hương.

x x x

Người thương binh hãnh diện đứng rừng
rừng,
Nào có biết cách chùng mười dẫy phố,
Thằng bạn cũ – "thằng bạn vàng nổi khổ" –
Đang xun xoe, miệng hô hô nói cười.

Trần Văn Lương
Cali, 30/4/2014

NGÀY QUỐC HẬN 30 THÁNG 4 - 2014

BẢN TIN THẾ ĐẠO SỐ 11

NGÀY 1-5-2014

Email: bannedao@comcast.net

web: bannedao.net